

Литература

1. Концепция развития виноградарства и виноделия Украины до 2025 года/ УААН, НИВиВ «Магарач», ННЦ «ИВиВ им. В.Е. Таирова». – Ялта. 2007. – 24 с.
2. Виноградний кадастр України. – Київ. 2009 – 94 с.
3. Авидзба А.М., Иванченко В.И., Матчина И.Г., НИВиВ «Магарач», Костенко В.Н. Отдел развития садоводства, виноградарства и виноделия Минагрополитики Украины. Стратегия и перспектива развития виноградарства Украины.
4. Каталог ампелографической коллекции национального института винограда и вина «Магарач» (часть II, селекционные сорта Украины). – Ялта. 2008. – 28 с.

Андрій Мороз

молодший науковий співробітник,

Інститут тваринництва степових районів ім. М.Ф. Іванова „Асканія-Нова”,

Національний селекційно-генетичний центр з вівчарства НААН,

сmt. “Асканія-Нова”

РІСТ І РОЗВИТОК МОЛОДНЯКУ КРИМСЬКОГО ТИПУ ЦИГАЙСЬКИХ ОВЕЦЬ

Організм це цілісна система, яка представляє ланцюг періодичних кількісних і якісних змін [1, 2, 3, 4]. Останнім часом значна увага надається вивченню закономірностей росту і розвитку овець під впливом спадкових факторів, умов утримання і годівлі. Вивчення спадкових факторів, дозволяє проводити в ранньому віці відбір особин з високими відтворними та репродуктивними якостями, а також здійснювати прогноз величини основних селекційних ознак.

Виходячи з цих передумов було вивчено вплив живої маси батьків на ріст і розвиток їх потомків. Для цього вівцематок ($n=157$) і баранів-плідників ($n=13$) за їх живою масою було розділено на три групи M^+ (тварини (σ) яких більша за середні показники) M^0 (тварини (σ) яких знаходиться в межах середнього показнику) і M^- (тварини (σ) яких менша за середні показники). Отриманий молодняк баранів та ярок було оцінено за кількісними і якісними показниками їх росту і розвитку у постнатальному онтогенезі.

Отримані дані вказують на те, що барани та ярки за живою масою при народженні у груп M^+ , M^0 та M^- різниці не мали. Порівнюючи молодняк у наступні вікові періоди встановлено, що ягнята групи M^+ були більшими порівняно з M^0 та M^- .

Жива маса баранів залежно від різно-вагових угруповань вівцематок вже у 4 місячному віці групи M^+ склала 33,1 кг, що переважає ровесників M^0 і M^- на 7,3 ($P<0,1$) та 4,2 %, у 15-місячному віці - 76,0 кг, що на 4,9 ($P<0,1$) та 5,6 % ($P<0,1$) відповідно. У ярки групи M^+ достовірна перевага живої маси виявлена тільки над ровесниками M^- лише у 4 місячному віці 4,6 % ($P<0,1$), а у 8 та 15-місячному віці за цим показником ярки групи M^+ мали лише тенденцію до переваги над ровесниками M^0 і M^- .

Залежно від різно-вагових угруповань баранів-плідників жива маса баранів групи M^+ мала достовірну перевагу над ровесниками M^- у 8 та 15- місячному віці на 8,8 ($P<0,05$) та 5,6 % ($P<0,05$) відповідно. Ярки групи M^0 у 4 місячному віці мали перевагу над ровесницями M^+ на 2,2 % ($P<0,1$), що свідчить про більшу їхню скоростиглість у цей період. У 15-місячному віці ярки групи M^+ мали достовірну перевагу над M^- на 4,9 % ($P<0,05$)

Найбільш високим середньодобовим приростом характеризувалися ягнята у період від народження до відлучення, що свідчить про інтенсивний ріст ягнят у даний період вирощування.

Протягом всього періоду вирощування барани групи M^+ залежно від різно-вагових угруповань вівцематок мали найвищий показник середньодобового приросту живої маси відносно ровесників M^0 і M^- на 7,8 – 9,2 г, ярки відповідно 0,3 – 2,8 г. Залежно від різно-вагових угруповань баранів-плідників за середньодобовим приростом живої маси баранці групи M^+ теж мали вищий показник відносно ровесників M^0 і M^- на 0,5 – та 8,2 г, ярки відповідно 0,5 та 4,8 г ($P < 0,01$).

Динаміка середньодобових приростів і живої маси повністю не віддзеркалюють особливостей і розвитку організму. Як відомо особливе значення має оцінка екстер'єру тварин, так як за будовою тіла надається можливість зробити висновок про їх розвиток і продуктивність в різні вікові періоди. Встановлено, що піддослідні ягнята з віком довшають барани у 2,4 рази та ярки у 2,1 відповідно.

Отримані вище дані свідчать про ефективність застосування ціле-направленого (стабілізуючого) відбору баранів-плідників та вівцематок залежно від їх живої маси з метою якісного удосконалення стада молодняку овець кримського заводського типу цигайської породи дослідного господарства ДПДГ „Чорноморське” АР. Крим.

Література

1. Науково-технічна політика в сільському господарстві / В. М. Булгаков, Д. Г. Войтюк, В. В. Адамчук, В. В. Іванишин // Вісник аграрної науки. – 2007. - № 3. – С. 5-10.
2. Пшеничный П.Д. Проблемы роста и развития с.-х. животных // Животноводство. – 1961. - №6. – С.19.
3. Сабденов К.С., Скоробогатов Л.Б., Шаденко С.К. Рост и развитие ярок казахской тонкорунной породы в зависимости от типа рождения // Вестник сельскохозяйственной науки Казахстана. – Алма-Ата – 1990. - №11. – С. 63-65.
4. Федоров В.И. Рост, развитие и продуктивность животных. – М.; Колос. – 1973. – 272с.

Інна Мороз

молодший науковий співробітник,
Інститут тваринництва степових районів ім. М.Ф.Іванова “Асканія-Нова”,
Національний науково селекційно-генетичний центр з вівчарства НААН,
сmt. “Асканія-Нова”

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК М'ЯСНОЇ ТА ВОВНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ У БАРАНЦІВ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ З РІЗНИМ ТИПОМ ВОВНОВОГО ПОКРИВУ

За живою масою при народженні між баранцями з різним типом вовнового покриву встановлена вірогідна різниця. Баранці з короткою густою песигою за цим показником переважають баранців безпесижних на 0,1 кг, або 2,2 %, з короткою рідкою - на 0,3 кг, або 6,5 %, з довгою рідкою - на 0,6 кг ($P > 0,95$), або 13,0 %, з довгою густою песигою - на 0,2 кг, або 4,3 %.

Жива маса баранців з короткою густою песигою при відлученні у 4-4,5-місяці склала в середньому 35,0 кг, що перевищувало живу масу безпесижних і з короткою рідкою песигою - на 9,7 ($P > 0,95$) і 9,1 % ($P > 0,90$) відповідно. Збільшення живої маси в наступні вікові періоди більш інтенсивно відбувалося також у групі баранців з короткою густою песигою. У 15-місячному віці їх жива маса становила 75,4 кг, що перевищувало живу масу баранців інших піддослідних груп на - 6,9-11,9 % ($P > 0,90$).

Дані контрольного забою свідчать, що за передзабійною живою масою безпесижні баранці переважали баранців з короткою густою і довгою густою песигою на 4,8 кг, або на 11,4 %; масою парної туші – на 1,9 та 2,1 кг (10,6 і 11,7 %); масою